

Sygn. akt **III AUa 2291/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska

Sędziowie: SSA Dorota Goss-Kokot

SSA Wiesława Stachowiak /spr./

Protokolant: st.sekr.sąd. Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Poznaniu

sprawy **R. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 3 lipca 2015 r. sygn. akt IV U 1688/14

zmienia zaskarżony wyrok o tyle, że prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznaje odwołującemu od dnia 7 maja 2014r.

SSA Wiesława Stachowiak	SSA Marta Sawińska	SSA Dorota Goss-Kokot
-------------------------	--------------------	-----------------------

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. decyzją z 28 lipca 2014 roku, odmówił R. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Uzasadniając decyzję organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

R. K. wniósł odwołanie od decyzji, domagając się jej zmiany i ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy podnosząc, iż stan jego zdrowia od czasu ostatniego badania przez komisję lekarską ZUS 26 kwietnia 2011 roku pogorszył się.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 3 lipca 2015 roku w sprawie IV U 1688/14 zmienił zaskarżoną decyzję, przywracając odwołującemu prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, poczynając od 6 maja 2014 roku do 30 kwietnia 2016 roku i stwierdzając jednocześnie odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o przywróceniu prawa do renty.

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. (ur. (...)) posiada wykształcenie zawodowe monter instalacji budowlanych. Pracował jako instalator, monter instalacji CO i wod.-kan., pomocnik drwala, pracownik fizyczny w pralni; obecnie pracuje jako pracownik gospodarczy. Prowadził działalność gospodarczą w zakresie handlu.

Odwołujący był uprawniony do prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 29 września 2009 roku do 30 kwietnia 2013 roku.

6 maja 2014 roku odwołujący zgłosił wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz orzecznik O/ZUS orzeczeniem z 3 czerwca 2014 roku ustalił, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Komisja lekarska orzeczeniem z 23 lipca 2014 roku podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Powyższe skutkowało wydaniem przez ZUS zaskarżonej decyzji.

U odwołującego rozpoznano nadciśnienie tętnicze umiarkowane, łagodną niedomykalność zastawki mitralnej, cukrzycę typu 1. Jest on zdolny do pracy pod względem kardiologicznym.

Ponadto u odwołującego rozpoznano cukrzycę typu (...), nadciśnienie tętnicze, polineuropatię cukrzycową, zespół bólowy kręgosłupa bez ograniczenia funkcji narządu ruchu, obustronne żylaki (...).

Odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat od dnia ostatniego badania przez lekarza orzecznika.

Chwiejny przebieg cukrzycy oraz nawracające hypoglikemie ograniczają możliwości zarobkowe odwołującego. Cukrzyca typu (...) z powikłaniami o charakterze mikroangiopatii i makroangiopatii występuje w stopniu ograniczającym zdolność do wykonywania pracy zgodnie z wykształceniem. Schorzenie to wymaga intensyfikacji leczenia oraz dalszej diagnostyki obecności i stopnia zaawansowania przewlekłych powikłań w warunkach ambulatoryjnych.

Sąd I instancji powołał jako podstawy prawne wyroku art. 57 ust. 1, art. 12 i art. 13 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

W świetle opinii zespołu biegłych sądowych lekarzy neurologa, internisty-diabetologa i chirurga naczyniowego (k. 24-26, 42), uzasadnionej wynikami badań przedmiotowych i wynikami badań z dokumentacji leczenia odwołującego, które Sąd uznał za wiarygodne i przekonujące, odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat od dnia ostatniego badania przez lekarza orzecznika. Biegli podkreślili, że odwołujący wielokrotnie był reedukowany diabetologicznie, modyfikowano leczenie mimo to cukrzyca nadal pozostaje niewyrównana. Obecne są również przewlekłe powikłania, które wymagają dalszego leczenia specjalistycznego. Równocześnie biegli stwierdzili, że zebrany materiał dowodowy przed organem rentowym był wystarczający do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy odwołującego.

Sąd przychylił się w całości do ustaleń biegłych sądowych w zakresie oceny stanu zdrowia R. K..

Organ rentowy złożył apelację, zaskarżając wyrok w części – w zakresie daty przyznania prawa do renty.

Apelujący podniósł zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego poprzez przez błędne zastosowanie art.100 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, i przyznanie prawa do renty w dacie pobierania przez odwołującego wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy.

Skarżący wniósł o zmianę wyroku i przyznanie odwołującemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 7 maja 2014 roku do 30 kwietnia 2016 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa z uwzględnieniem ust. 2. Ten stanowi, że, jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie kodeksu pracy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia.

Jak wynika z dowodu z dokumentu przedstawionego przez organ rentowy wraz z apelacją ((...) nr (...)), odwołujący 6 maja 2014 roku pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, wypłacane przez płatnika składek.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił skarżony wyrok o tyle, że prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznał odwołującemu od 7 maja 2014 roku.

SSA Wiesława Stachowiak	SSA Marta Sawińska	SSA Dorota Goss-Kokot
-------------------------	--------------------	-----------------------